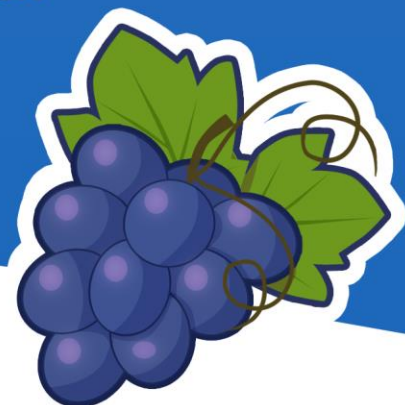

IEPAZĪSTAM SAVĒJOS

*“Atrast savu aicinājumu un ikdienas
darbā gūt prieku un piepildījumu!”*

Saruna ar Jelgavas pilsētas bibliotēkas Komplektēšanas un apstrādes
nodaļas bibliotekāri **Inesi Zeltiņu.**

Vai Tev bērnībā bija sapnis, par ko tu gribēji kļūt?

Bērnībā es sapņoju kļūt par dziedātāju.

Kā tu izvēlēties bibliotekāra profesiju?

Bibliotekāres profesijas izvēle notika nejauši. Pēc vidusskolas beigšanas es gribēju strādāt, meklēju darbu. Uzzināju, ka Jelgavas Rajona centrālajā bibliotēkā vajadzīga bibliotekāre, un es pieteicos. Tā es sāku strādāt Komplektēšanas un apstrādes nodaļā.

Vai tev ir sava bērnības bibliotēka?

Jau no 1. klases biju lasītāja vietējā bibliotēkā, tā bija Glūdas pagasta Pūru bibliotēka. Vēl šodien atmiņā Margaritas Stārastes, Alana Aleksandra Milna, Vladimira Sutejeva, Kārļa Skalbes grāmatas un to mīlie varoņi.

Ineses bērnībā lasītās M. Stārastes, V. Sutejeva, A. A. Milna un K. Skalbes grāmatas.

Kas tev patīk tavā darbā?

Mana nejaušā tikšanās ar bibliotēku izvērtās par manu sirds darbu, un es varu teikt droši, ka tas, ko es daru, ir mana sirdslieta. Man patīk, ka visu laiku ap mani ir jaunās grāmatas, spēles un citi izdevumi. Es pirmā varu iepazīties ar jaunāko literatūru, kas izdota Latvijā, kā arī citu valstu izdevumiem. Apstrādājam arī lasītāju dāvinājumus.

Vēl man patīk tas, ka mans darbs nav monotons, tas ir pat radošs. No malas var likties – nu kas tad tur, taisi tik aprakstus visu dienu „pēc vienas šnites”! Bet tā nav! Protams, ir stingri noteikumi, kas jāievēro, bet gandrīz katrai grāmatai ir savs knifīņš, kas jāņem vērā un jāpalauza galva, lai apraksts atbilstu noteikumiem un tai pašā laikā sniegtu bibliotēkas lietotājiem pilnīgu un nepārprotamu informāciju. It sevišķi tas sakāms par nozaru literatūras grāmatām. Aprakstu veidošanu nomaina komplektēšana, piedalīšanās bibliotēkas pasākumos un citi darbi. Ikdienu sanāk gana krāsaina un daudzveidīga.

Kas sagādā gandarījumu?

Prieku dod labi paveikts darbs, komunikēšana ar kolēģiem, profesionālās pilnveides kursi, pieredzes braucieni. Gandarījumu sagādā tas, ka bibliotēkas jaunumu dienā lasītāji regulāri un savlaicīgi saņem jaunās grāmatas, un šajā procesā ir ieguldīts mans darbs, tajā ir daļiņa manu nopelnu.

Ko tu ieteiktu jauniešiem, kurš domā par bibliotekāra profesiju?

Jauniešiem, kuri vēlas strādāt bibliotēkā, noteikti jābūt draugos ar literatūru, tehnoloģijām un pozitīvu attieksmi pret savu darbu.

Zināšanas, prasmes, rakstura īpašības, kuras tev visvairāk noder tavā darbā?

Manā darbā noteikti vajadzīgas profesionālas zināšanas, ļoti būtiska ir precizitāte, kā arī kolēģu atbalsts un padoms.

Kā tu domā, vai katrs varētu strādāt par bibliotekāru?

Kā jau es teicu, bibliotekāra profesija mūsdienās prasa zināšanas ne tikai savā nozarē, ir jābūt radošam arī citās jomās: piemēram – pasākumu vadīšanā, konkursu un radošo darbnīcu organizēšanā. Viss iet tikai uz priekšu arī bibliotēku nozarē, mainās bibliotēku loma un bibliotekāru pienākumi. Tas nozīmē, ka cilvēkam, kurš grib strādāt par bibliotekāru, jābūt gatavam nemītīgi mainīties, pilnveidoties.

Vai ir kādi interesanti atgadījumi, varbūt pat kuriozi, kurus tu atceries no darba bibliotēkā?

Bibliotēkas ikdienā gadās gan jocīgas, gan smieklīgas situācijas. Kuriozākais atgadījums notika ar manu kolēģi, kura mēģināja aizturēt grāmatas zagli, kura, vēloties izvairīties no atbildības, iekoda darbiniecei rokā.

Ar kādiem profesionālajiem izaicinājumiem tev ir nācies sastapties?

Viens no izaicinājumiem mums ar kolēģi Maiju ir grāmatu lasīšana redzes invalīdam – regulāri dodamies pie mūsu bibliotēkas lasītāja uz mājām un lasām priekšā.

Savukārt man neierasta pieredze bija tad, kad Ziemeļvalstu dienu ietvaros Somijas vēstniecība Latvijā atveda uz bibliotēku brīnišķīgu izstādi “Muminu ģimene no Somijas”. Tai sekoja mūsu bibliotēkas darbinieku sadarbība ar pirmsskolas iestāžu bērniem. Stāstījām Muminu stāstus ar “Kamišibai” papīra teātra palīdzību, bērni klausījās un iesaistījās paši. Piedalīšanās šo pasākumu organizēšanā un norisē man personīgi bija jauns un patīkams piedzīvojums.

Muminu lasījumi kopā ar pirmsskolas iestāžu bērniem.

Taču jāsaka, ka nelieli izaicinājumi darbā gadās bieži vien. Reizēm sastopamies ar nestandarta situācijām, kurās grūti tikt galā ar kādu sarežģītu bibliogrāfisku aprakstu, kad ir stipri jāpadomā, lai visu izdarītu pēc noteikumiem un iegūtu labu rezultātu. Izaicinājumu pilna bija nodaļas ikdiena, kad mūsu darbā ienāca BIIS ALISE. Visu vajadzēja sākt no pamatiem, apgūt bibliogrāfisko aprakstu un komplektēšanas procesu noteikumus teorētiski un praktiski. Vajadzēja mācīties pašai un pēc tam apmācīt kolēģus. Varu lepoties ar to, ka esmu mācījusi aprakstu veidošanu gan krietnam skaitam bibliotekāru, gan arī praktikantēm, kuras pie mums nodaļā bijušas ne mazums.

Kādas grāmatas tu lasi?

Man patīk lasīt aizraujošu un saistošu daiļliteratūru. Interesē grāmatas, kas stāsta par psiholoģiju, vēsturi, vēsturiskā proza, kā arī kulinārijas grāmatas.

Grāmata, kuru tu iesaki izlasīt citiem?

No pēdējā laikā izlasītām grāmatām tā ir Sofijas Lundberjas "Sarkanā adrešu grāmatiņa". Romānā atspoguļots sievietes mūžs: pilns mīlestības, laimes un arī skumju. Grāmatas varone 96 gadu vecumā saprot, ka viņas sarkanajā adrešu grāmatiņā draugu un mīļo cilvēku numuri ir izsvītroti, un Dorisa nolemj uzrakstīt grāmatu par šiem cilvēkiem. Romāna varones stāsts aizrauj līdz sirds dziļumiem.

Inese iesaka izlasīt S. Lundberjas "Sarkano adrešu grāmatiņu"

Vai tev ir kāds hobijs, aizraušanās brīvajiem brīžiem?

Mans hobijs ir kulinārija, grāmatu lasīšana, galda spēļu spēlēšana ar dēlu, kā arī mūsu skaistās Latvijas apceļošana.

Ja tev būtu uzdevums pagatavot ideālas vakariņas, ko tu liktu galdā?

Nevaru teikt, ka tās būtu ideālās vakariņas, bet vienkāršas un garšīgas: pildīti šampinjoni ar malto gaļu un sieru, vārīti kartupeļi ar vistas karbonādi un štovētiem kāpostiem, saldajā – šokolādes kūksiņi ar putukrējumu un ķiršiem.

Tavas dzīves svarīgākās vērtības?

Manas dzīves galvenās vērtības ir mans dēls un vecāki. Protams, arī mani draugi un kolēģi. Drošību un stabilitāti noteikti sagādā darbs.

Cilvēks, kurš atstājis uz tevi paliekošu iespaidu?

Manā dzīvē paliekošu iespaidu ar savu lielo dzīves gudrību, sirds siltumu un mīlestību atstājuši mani mīlie vecvecāki, kuri tagad noraugās uz mani no mākoņa maliņas. Pateicoties viņiem, es esmu kļuvusi par labu cilvēku, kas mīl dzīvi un cilvēkus, kā arī darbu, ko daru.

Kas tevi iedvesmo, kas palīdz dzīvot?

Iedvesmo, protams, ģimene. Man ļoti patīk vieta, kurā es dzīvoju, tā ir mana pilsēta Jelgava ar Lielupes palienes plāvām, Jelgavas Sv. Trīsvienības baznīcas torni, Lielupes krasta promenādi un vēl daudzām citām vietām.

Tavs veselīgākais paradums?

Mans veselīgākais paradums ir kopā ar dēlu iziet pāris stundu pastaigā svaigā gaisā, tas mums ir sava veida rituāls. Vasarā, protams, atpūta pie ūdens, pastaiga pa mežu.

„Brīvais mikrofons” – iespēja pateikt jebko, kaut ko novēlēt.

Novēlu katram atrast savu aicinājumu un ikdienas darbā gūt prieku un piepildījumu!

Ar Inesi sarunājās Komplektēšanas un apstrādes nodaļas vecākā bibliotekāre Anita Vecele.